

KINTA KOLUMNA

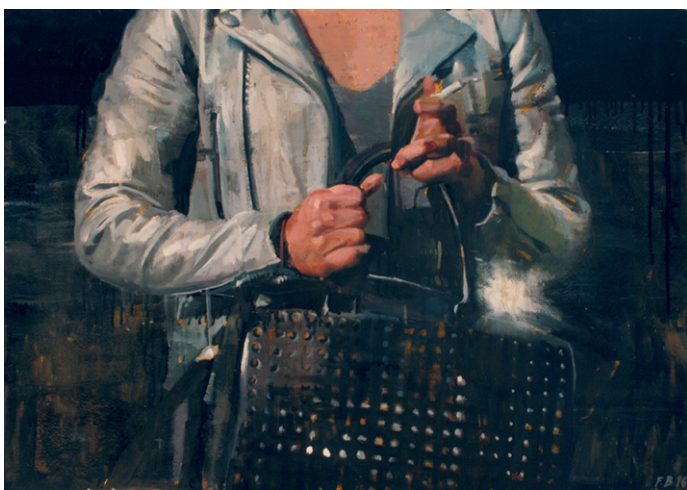
UN PRESIDENT DEL QUAL NINGÚ ESPERA RES MÉS

Tres legitimitats confrontades. El carrer tindrà guany de causa?!

A hores d'ara el conflicte entre Macron, el seu govern i la dreta que el recolza, davant una majoria del 70% de la societat en contra del projecte de reforma de l'edat de jubilació, sembla molt llunyà. Els esdeveniments auguren una situació que alguns ja anomenen pre-revolucionària. Potser per això també és el moment de tornar unes setmanes enrere per copsar-ne la gestació.

Primer pols. D'entrada, en el conflicte entre el president i el Parlament, la superioritat del cap de l'Estat li va permetre de tenir l'última paraula. Però no va calcular que a partir d'aquí hauria de tenir en compte la tercera entitat: el carrer. Un carrer mobilitzat pels sindicats des de feia setmanes.

Segon pols. Macron, va decidir, en contra de l'Assemblea, imposar el procediment 49.3 per adoptar la reforma. Des d'aquell moment les manifestacions no van afeblir. Comencen les violències policials.

Tercer pols. Uns dies després s'adreça als francesos explicant-los-hi que volia que la llei que ajorna l'edat de jubilació als 64 anys, "pugui arribar al final del seu camí democràtic amb respecte a tothom".

Quart pols. Els opositors a la reforma de les pensions perden dues mocions de censura a l'Assemblea Nacional. Les vagues multitudinàries augmenten exponencialment després de cada fracàs amb bloquejos de carreteres, ferrocarrils i edificis públics a tot França. A continuació son les refineries i dipòsits de carburant.

Cinquè pols. Els escombriaires als quals la policia els havia requisat els camions endureixen la seva protesta ajudats pels treballadors de l'ensenyament.

Sisè pols. Macron, intenta enganyar a la gent: "Evidentment, no hem aconseguit compartir els mèrits d'aquesta reforma"; "les forces polítiques i socials amb les quals podia parlar l'executiu no han fet contrapropostes". En resum, tot és culpa de l'esquerra i dels sindicats.

Vuitè pols. Els manifestants, davant de moltes comissaries, demanen l'alliberament dels "detinguts arbitràriament" en els últims dies durant els enfrontaments amb la policia. "No hi ha detencions

injustificades" respon el prefecte de la policia de París malgrat parlar de centenars de detencions. La gran majoria de les quals no van derivat en cap acusació.

Novè pols. El ministre de l'interior Gérald Darmanin malgrat els vídeos a les xarxes que mostren la violència policial desfermada, els felicita. Centenars de punts de bloqueig floreixen per tot el territori. Mentrestant la líder del RN d'extrema dreta, Marine Le Pen, fa callar als seus seguint una covarda estratègia per guanyar vots a les properes eleccions presidencials.

Desè pols. És l'aberració d'un govern en tota la seva glòria, el menyspreu al parlament, la repressió, les requises... Han arrossegat el país a una ira sense precedents. Pensant que aturarien la mobilització només han creat odi imposant una reforma de les pensions purament financera i totalment injusta.

Onzè pols. Macron pot encara salvar el seu segon quinquenni tan mal iniciat?

Hauria de demostrar i demostrar que no està impulsat únicament per la lògica financera i el full de ruta de la dreta. Hi ha el medi ambient i els serveis públics. Dos projectes urgentíssims, la degradació i importància dels quals determinaran les condicions de vida futures de la societat.

